

TF
spesial

DESEMBER
1982

GI NÅ BLAFFEN
I DEN AVISA....!

SÅ KAN JEG TELLE PENGENE MINE I FRED!

Noen KK-selgere har nærmest klart å bli en statue i by-bildet ...

Dårlig partiarbeid kan knekke Klassekampen!

Uttalelse som ble enstemmig vedtatt på den sentrale konferansen for KK-ansvarlige i distriktsstyrene oktober 1982.

Seinhøsten 1981 kunne vi oppsummere at Klassekampen gikk et vanskelig år i møte, på tross av en viss opplagsframgang fra året før. Økende utgifter og redusert statsstøtte gjorde det nødvendig med sterkere partiinnsats. Men med 500 flere årsabonnenter i 1982 enn året før og stabilitet i løssalget ville vi kunne oppnå et tilfredsstillende resultat. For å øke nettoopplaget ble det ved siden av verving lagt stor vekt på bedre organisering av fornyingsarbeidet på landsbasis.

Det kan nå slås fast at partiet ikke har klart å innfri dette. Abonnementstallet ligger omtrent på samme nivå som i 1981. Løssalget har gått merkbart tilbake. Organisert fornyingsarbeid drives bare i enkelte distrikter. Så vidt vi kan bedømme har partiet i stedet for å øke innsatsen, brukt mindre krefter. Resultatet er et nytt stort underskuddsår for Klassekampen. Årets innsamling til avisa har heldigvis gitt et tilskudd som har redusert noen av de kortsiktige økonomiske problemene. Men allerede i høst har avisa måttet gå til innskrenkninger m.h.t. antall ikke-redaksjonelle medarbeidere, og nye nedskjærings tiltak vil måtte komme for 1983.

Vi mener det er viktig for alle distriktsstyrer, avdelinger og medlemmer å være klar over at denne utviklinga har ført til at dagsavisas eksistens er truet for første gang siden storkrisa i 78/79. Også neste år vil gi realnedgang i direkte og indirekte statsstøtte. Å fortsette i samme spor som nå, vil få katastrofale konsekvenser. Derfor mener vi det har stor betydning at hele partiet gjør seg opp sin mening om dagsavisas betydning og plass i partiarbeidet.

Minimumsmålsettinga som vi må klare, er å få et gjennomsnitts abonnemestall som er 500 høyere enn i 1981 og et løssalgresultat som minst tilsvarer det ukesnittet på 2600 som vi oppnådde det samme året.

Vi vil i tillegg peke på følgende:

1. Da Klassekampen blei dagsavis våren 1977, nådde partiet en av sine strategiske målsettinger. Vi hadde skapt det viktigste redskapet for å styrke partiets politiske innflytelse i en periode der det er mulig med legal kommunistisk virksomhet. Det er en av partiets aller viktigste faste, sentrale oppgaver å sikre utgivelsen, arbeide for å videreutvikle avisa og spre den til stadig flere lesere. Klassekampen har gitt og vil kunne gi AKP(m-l) en politisk og taktisk innflytelse som vi som et lite parti ikke kan oppnå med andre midler.

2. Det stående direktivet om partiets arbeid med avisa, som ble vedtatt sommeren 1980, trakk opp riktige retningslinjer for KK-arbeidet og slo bl.a. fast at løssalg, vervearbeid og fornying skal være en fast del av alle partiavdelingers eksterne arbeid. DS-ene skal lede dette arbeidet i sitt partidistrikt og sikre at KK-arbeidet får en sentral plass i sine planopplegg, kaderdisponeringer og oppfølgings/kontrollarbeid.

3. Erfaringene viser at dette direktivet i stor grad er satt til side, DS-ene har valgt KK-ansvarlige, noe som er et framskritt. Men bare i enkelte distrikter har avisarbeidet fått noen fast plass i DS' arbeid. Særlig stort er problemet i de største partidistrikten og de største byene. Svært ofte har KK-arbeidet bare blitt «satt bort» til en DS-ansvarlig.

På avdelingsplanet er også hovedregelen at det er få og små krefter som er satt av til å jobbe med avisa. Et lite antall aktivister bærer store deler av KK-arbeidet. Svært mange avdelinger har overhodet ikke noe KK-arbeid. Det har lenge vært oppsummert at dette spesielt er et problem i partiarbeidet på arbeidsplasser og i ulike bransjer.

I stedet for å melde uenighet og få debatt om KK-direktivet, er det bare lagt til side. At propaganda- og agitasjonsarbeidet kuttes, betyr at avdelinga ikke kan fungere som ei kommunistisk avdeling.

4. Etter vår oppfatning er hovedproblemet at det eksisterer politiske strømninger i partiet preget av økonomisme og reformisme.- Mange arbeidsplassavdelinger og bransjelag ser intern møtevirksomhet og daglig fagforeningsarbeid som tilstrekkelig. De stiller det ikke som en oppgave å nå ut med det allsidige politiske stoffet, avsløringene og debatten som KK tar opp.

Denne konsentrasjonen om rent lokalt og økonomisk arbeid svekker partiets politiske innflytelse, minsker mulighetene for økt oppslutning og rekruttering. Disse motsigelsene må nå fram i lyset og det må tas et oppgjør med dem.

Det må også arbeides bedre for å lette de praktisk/ organisatoriske mulighetene for å spre partiavisa bedre på arbeidsplassene.

5. Noen plasser fins det ideer om at KK-arbeidet ikke kan løses fordi det er så mange motsigelser som først må løses gjennom diskusjon i partiet. Vi mener at dette er både en prinsipielt feilaktig holdning og i tillegg vil bety at partiavisa i mellomtida blir likvidert.

6. Også der hvor de politiske motsetningene om avisarbeidet er mindre framtrædende, er det et faktum at situasjonen er preget av et fåtall aktivister som holder arbeidet oppe, av skippertaksstil i enkelte kampanjer og neglisjering av regelmessig avdelingsarbeid.

Den kommende vinterkampanjen må derfor brukes til å få et gjennomslag for KK-direktivet og det faste KK-arbeidet.

7. Etter vår oppfatning har det også vært et stort problem for DS-enes KK-arbeid at sentrale planer har stilt mange oppgaver og at prioriteringa av avisarbeidet har blitt for uklar. Det er ikke tilstrekkelig med riktige retningslinjer, det må også tas

hensyn til at om noe skal prioriteres opp, må andre oppgaver reduseres. Betydninga av ei sånn avklaring er spesielt stor fordi det også finnes politisk uenighet om KK-arbeidets plass i partiarbeidet.

Vi er glad for at partiplanen som nå er presentert for våren 1983, slår fast at arbeidet med KK skal gjennomføres som en av de to høyest prioriterte oppgavene.

8. Konferansen vil peke på nødvendigheten av at arbeidet med avisa drives allsidig sånn at det legges vekt både på løssalg, verving og fornying. Det siste årets løssalgssvikt betyr ikke bare færre lesere og mindre inntekter, det betyr også færre mulige nye abonnenter: Her trur vi organisatorisk opprydding og kontroll er av svært stor betydning.

Kampanjene viser at vi etter hvert har fått et visst grep om vervearbeidet. Men skal «hølet i bøtta» tettes, må det drives fornying lokalt. Erfaringene fra KKs salgsavdeling, fra Oslo, Trondheim og noen andre byer viser at det er store muligheter for å holde langt bedre på abonnentene hvis vi organiserer oppsøking og personlig kontakt. Dette må også ses på som en del av sympatisørarbeidet til partiet.

9. Konferansen slutter seg til et forslag Georg Vaagen har lagt fram om at KKs økonomi som et supplement må få en fast årlig kapitalinnsprøytning gjennom at venner av avisa betaler inn faste månedlige bidrag. Partiet må sørge for at dette viktige tiltaket får oppslutning både blant medlemmer og sympatisører.

Umulig å spre Klassekampen på arbeidsplassene?

Spredninga av Klassekampen på arbeidsplassene har lenge vært smertensbarnet. Vi sakser noen kommentarer og praktiske tips fra noen av KKs kampanjesider:

Erik N [redacted], Vestfold

– Tillitsmannsarbeid på arbeidsplassene preges mye av klassesamarbeidsideologi. Vi som er progressive, ble valgt til tillits-

– Den som selger Klassekampen på jobben, virker som et fluepapir, sier Erik N [redacted]

menn fordi vi representerte noe nytt. Hvis det ikke viser seg i praksis, kunne vi lett være å stille til valg, for vi har skapt forventninger. Hvis vi ikke er med på å oppfylle forventningene om en bedre klubb, har jo alle de som sa at vi ville bli akkurat som alle andre, helt rett.

Hvis vi derimot intensiverer salg av avisa og bryner standpunktene våre, får kritikk og respons, styrkes også båndene og tilliten til oss.

— Men hvorfor er det mange som ikke selger Klassekampen?

— Mange er nok redde for å bli upopulære og redde for å at folk skal si at de utnytter de tillitsvervene de har på arbeidsplassene til å selge avisa. Men det stemmer ikke.

Arbeidskameratene dine setter pris på at du er ærlig og står fram og slåss for det du mener. Det verste folk veit er vinglebøtter. Og har du noe ønske om å komme i kontakt med nye arbeidskamerater på en stor arbeidsplass, da må det å stå i porten og selge Klassekampen være tingen. Det virker jo som fluepapir. Er noen interessert, kommer de bort og snakker med deg, for alle kan se deg der du står. Personlig har jeg fått mange gode kamerater gjennom salg av avisa.

Eirik T [redacted], Moss:

— Dette er vår hemmelige, geniale verve-metode:

Du skaffer deg en abonnementsblokk. Du finner en blyant. Du går bort til en arbeidskamerat. Du spør: Vil du abonnere på Klassekampen?

Da kan det skje to ting: Han kan svare nei. Eller han kan svare ja. Svarer han ja, har du verva en abonnent.

— Og sånn fortsetter du!

Herman Hi [redacted], Oslo:

— Jeg er den eneste som har solgt og verva i fagforeninga mi. Når jeg ikke står utafor etter møtene, er det ingen som selger Klassekampen, sier han.

— Det viktigste er at mange blir spurt i de kommende ukene. Jo flere som blir spurt, jo flere abonnenter blir det, sier han.

— Men sjølsagt må du like avisa sjøl. Og det trur jeg de fleste som leser avisa gjør. Av og til kan Klassekampen være like spennende som en kriminalroman. Full av avslørende stoff. Sånt skjer aldri med andre aviser. Du må tenke at det er ikke bare du sjøl som trenger avisa. Andre trenger den like mye. Derfor må du få dem til å abonnere, sier Herman.

Herman synes det dårlige løssalget er et problem. I 1975–76 var det stort løssalg. Da var det mulig å «skumme fløten» av løssalget når en verva abonnenter, forteller han.»

— Jeg er den eneste som har solgt og verva i faforeninga mi, sa Herman [redacted]

Men i hvor mange fagforeninger er det typiske i dag at ingen verver eller selger?

Politisk utvalg:

– Ja til en støttering for avisa

Politisk utvalg (PU) i SK har slutta seg til forslaget fra Georg V. [redacted] og ser det som ei viktig tilskudd for å sikre avisa økonomisk. Det må tas opp på lagsmøtet i januar som skal drøfte avisas betydning og prioritering og den planlagte vinterkompanjen.

Eksternt vil det bli presentert i et intervju med Georg V. [redacted] i Klassekampen rundt årsskiftet. Samtidig vil det bli

sendt et brev til KKs abonnenter med oppfordring om å bli med i støtteordninga, og et praktisk opplegg. En som blir med i støtteordninga, vil få tilsendt 12 innbetalingsblanketter ferdig utfyllt med det beløp en har tegna seg for, bank- eller postgiro etter valg. Fra en praktisk synsvinkel skulle dette bli så enkelt som mulig.

KK-utvalget

Georg V. [redacted]

Leserne må garantere faste bidrag!

Vi trenger en frivillig garantiordning der folk gir faste månedlige beløp til Klassekampen, skriver Georg [redacted]

Klassekampens oppgave som avis for den revolusjonære kommunistiske bevegelsen i Norge er å bringe partiets politikk, partiets standpunkter og kommentarer ut til folket så hurtig som mulig. I den epoke vi befinner oss i er propaganda-arbeidet den absolutt viktigste oppgaven. Propagandaen må nå bredt ut og favne hele arbeiderklassen og andre arbeidende lag av folket. Uten kommunistisk propaganda, uten kommunistiske ideer som veiledning, blir det politiske arbeidet uten perspektiv, det hele vil forvandles til opportunisme og isolert dagskamp.

Partipressen er det viktigste redskap partiet har. Vi må bidra til at avisa vår, Klassekampen, blir et skarpt våpen i partiets hender. Avisas stil må være hard og skarp, levende, djerv og stridbar. En viktig oppgave nå er å trygge Klassekampen økonomisk. Ingen kommunist må unndra seg dette.

La oss et øyeblikk se på kommunistisk avisstøtte i den revolusjonære epoke i

NKPs historie. I 1930-åra kunne kommunister og andre klassebevisste arbeidere møte opp i avisa fredag kveld, med lønningssposen i hånda, sette det en hadde på skranken og si: — Ta det dere trenger.

Var det ikke en tanke at vi på dette området lærte noe av den brennende klassebevissthet og offervilje som de kommunistiske klassekjemperne i 1930-åra la for dagen?

Jeg har overfor SK foreslått en garantiordning som støtteordning for Klassekampen. Den har disse forutsetninger:

1. Absolutt frivillighet.
2. Garantisten bestemmer selv hva han med rimelighet kan garantere for.
3. Garantien gjelder for en bestemt tidsperiode. Etter utløpet av denne periode må garantien fornyes.
4. Ved inntrufne forhold, som arbeidsløshet, alvorlig sykdom, etc. kan garantistinnbetalingen utsettes.
5. Garantistordningen forutsetter masseoppslutning.

6. Garantistbeløp: Garantistbeløpene må ikke settes høyere enn at den enkelte garantist med rimelighet kan gjennomføre sin selvpålagte forpliktelse.

Jeg kunne tenke meg en skjematisk oppstilling av månedlige garantistbeløp slik:

- Kroner 10,-
- Kroner 20,-
- Kroner 30,-
- Kroner 40,-
- Kroner 50,-

Min kone og jeg vil forplikte oss til kroner 50 hver, det vil på årsbasis si kroner 1200 fra oss begge. Om 1000 garanterer for kroner 25 pr. måned i gjennomsnitt fra hver, vil det for den enkelte bety kr. 300 pr. år og for de 1000 samlet kr. 300 000 i året. Hva ville ikke det bety for Klassekampen? Kan vi klare det?

— Ja, så sant vi vil selv!

Georg Vi

Ender statsstøtta på null ...?

I 1980 gikk Klassekampen i balanse. I 1981 var underskuddet 366 000 kroner. Hva hadde skjedd? Var det opplaget som hadde gått ned? Nei. Tvert imot gikk det opp med omlag 400. Var det sløsing i avisa, utvidelser eller lignende? Nei, det blei kjørt stramt som før. Svaret er at re-

gjeringa — også under Harlem Brundtland — har ført en systematisk politikk for å redusere pressestøtten, samtidig som blad-portotakstene har steget mye mer enn den alminnelige prisstigninga i samfunnet.

Pressestøtte (alle tall i 1000 kr.)

	Nettopplag	Inntekter i løpende verdi	Konsumprisindeks	Inntekter 1983-kr.
1980	7249	3.277	110,9	4.548
1981	7633	3.221	126,0	3.934
1982	(oml. som 81)	3.209	139,9	3.530
1983	—	3.327	153,9	3.327

Med inntekter menes inntekter av produksjonstilskudd, distribusjonstilskudd og all statlig annonsering. Talla for 1982 og 1983 er beregnet.)

På 4 år har altså den direkte og indirekte pressestøtten til KK gått ned med 1,221 millioner 1983-kroner.

Utgifter til bladporto (alle tall i 1000 kroner)

	Utgifter i løpende kroner	Konsumpris- indeks	Utgifter i 1983-kroner
1980	590	110,9	819
1981	715	126,0	873
1982	956	139,9	1051
1983	1.165	153,9	1.165

Portoen har altså på de samme 4 år økt med 346 000 1983-kroner. Bare en liten del skyldes opplagsøkning.

I 1982 økte portotakstene med 26 prosent, i 1983 øker de med 20 prosent, altså langt over ordinær prisstigning.

Fra vår side måtte dette kompenseres med kostnadsreduksjon (først og fremst reduksjon i trykkeprisen fra Duplotrykk, men også mindre innsparinger på mange områder).

I høst har vi drevet omfattende intern rasjonalisering i avisa, bl.a. med en viss stillingsreduksjon.

Men tapet i statsstøtte er så stort at opplaget må opp for at vi skal klare oss. Å fortsette i det samme spor vil sette avisas eksistens i fare.

MULIG ENDRING I 84

Vil denne negative pressestøtteutviklinga fortsette? Heldigvis er det nå sannsynlig

at KK vil få økt statsstøtte fra 1984. Regjeringa har sagt at den vil endre fordelinga av produksjonstilskuddet etter de forslag Dagspresseutvalget foreslår. Det foreløpige forslaget fra utvalget vil slå ut til KKs fordel og bety en ganske stor økning i pressestøtten til avisa. Den endelige innstillinga fra utvalget foreligger imidlertid ikke ennå.

Først og sist må vi stole på egen innsats og egne krefter.

KK-utvalget

Stående direktiv om partiets arbeid med Avisa Klassekampen

Dette direktivet er vedtatt på grunnlag av følgende behandling.

I februar 1980 la det sentrale KK-utvalget fram et forslag til permanente retningslinjer for KK-arbeidet. Forslaget blei sendt ut til «høring» til alle distriktstyrer. I mai og juni samme år blei det holdt konferanser for DS-ene. På grunnlag av debatten og kritikken her vedtok SKAU det stående direktivet om partiets arbeid med KK. Det blei trykt i TF for april 1981.

Den sentrale KK-konferansen i juni 1981 gikk inn for å endre direktivet på noen punkter. KK-konferansen i oktober 1982 gikk inn for ytterligere noen endringer. SKAU har slutta seg til disse forslagene.

ne. Vi trykker derfor på ny direktivet med de revisjonene som er vedtatt:

Til DS, UDS og avdelingsstyrer

1. INNLEDNING

Klassekampen er partiets viktigste redskap i propaganda- og agitasjonsarbeidet. Dagsavisa gjør det mulig for oss å bringe reportasjer, kommentarer og avsløringer som påvirker opinionen og utvikler massebevegelsen. Den er et redskap for vårt strategiske revolusjonære arbeid og gir oss en betydelig taktisk styrke i dagskampen.

Spredningen av partiavisa bidrar til å koordinere avdelingenes og distriktsstyrenes arbeid, det styrker oss som *parti* på landsbasis. Uten en slik kommunistisk propaganda og agitasjon vil partiets massearbeid bli redusert til lokalt frontarbeid. Vi vil ikke da tilføre den lokale kampen erfaringer utenfra og vil hindre at kamperfaringer fra ett sted blir til nytte for andre.

Kampanjen i 1979 for å berge dagsavisa følges her opp med et stående direktiv om KK-arbeidet. Formålet er å bli kvitt skippertaksløsninger og i stedet oppnå et planmessig, langsiktig arbeid som gir KK den plassen avisa må ha i det faste partiarbeidet. Vi vil understreke at statsstøtteordninga bare gir et økonomisk holdbart *utgangspunkt* for avisas drift. Nå som før er det vår egen innsats som avgjør Klassekampens framtid.

Direktivet understreker at der det fins ei partiavdeling skal det drives salg, abonnementsverving og fornying.

KK-arbeidet er en fast og viktig del av det lokale, eksterne partiarbeidet. Partiavdelinga må være grunnstammen for KK-ar-

beidet. Dette arbeidet kan ikke erstattes, bare i visse tilfeller suppleres av aktivister organisert på tvers av eller utafor avdelingene.

2. STÅENDE DIREKTIV OM DS-enes KK-ARBEID

A. En kamerat i DS skal være hovedansvarlig for arbeidet med KK i distriktet. KK-ansvarlig (i større partidistrikt KK-utvalg) har det daglige ansvaret for KK-arbeidet i distriktet. Dette innebærer ansvar for delfelt som løssalg, fornyingsarbeid og abonnementsverving.

KK-ansvarlig må jobbe i nært samarbeid med KK-ansvarlig i de ulike partiavdelingene. KK-ansvarlig må også ha rett til å gå direkte inn i en del avdelinger får å drive oppfølgingsarbeid, rettleiing og kontroll.

Arbeidet må foregå i nært samarbeid med kamerater som arbeider med partiorganisasjonen og den daglige ledelsen i distriktet.

B. DS må diskutere dette stående direktivet, legge en plan for tillemping av det i sitt distrikt og lede KK-arbeidet i dis-

Oslo RV og KK samarbeider om å avsløre Høyres budsjettoplegg. Og RV-aktivistene brukte avisa. Et eksempel til etterfølgelse.

triktet i samsvar med retningslinjene i det- te dirketivet. DS må straks melde fra til SKAU dersom DS mener at direktivet er vanskelig å gjennomføre i deler av deres distrikt.

C. SKAU vil gi konkrete målsettinger for KK-arbeidet i ulike perioder og DS må ut fra dette:

— bryte ned distriktsmålsettingene for løssalg og abonnementsverving for UDS og de enkelte laga.

— lage opplegg for fornyingsarbeidet i distriktet.

— organisere KK-konferanser i sitt distrikt som oppsummerer erfaringer og stiller oppgaver lokalt

— i samarbeid med DS i NKS legge opp KK-arbeidet på høyere læresteder der NKS er organisert.

3. STÅENDE DIREKTIV OM PARTILAGAS KK-ARBEID.

A. Prioritering og ansvarsforhold

1. KK-arbeidet er en fast og viktig del av alle partilags lokale eksterne arbeid. Dette omfatter løssalg, fornyingsarbeid og abonnementsverving. Arbeidet ledes av partilagsstyret, som i tråd med dette skal sikre at det er pekt ut en hovedansvarlig for KK-arbeidet i laget.

2. Den kameraten som har hovedansvaret, bør vanligvis være et kjent partimedlem, som kan arbeide åpent for KK utad og overfor KK sentralt, som KK-kommisjonær. (For enkelte store partiavdelinger som dekker store geografiske områder eller flere bedrifter, kan det være aktuelt å ha mer enn én KK-kommisjonær innafor lagets organisasjonsområde.)

3. Den kameraten som har hovedansvaret, organiserer lagets arbeid med KK, driver dette arbeidet under ledelse av lagsstyret og deltar personlig i det jamne KK-arbeidet.

4. Der det er mulig skal sympatisører trekkes med i det lokale KK-arbeidet.

B. Løssalg

Partiavdelingene plikter å drive et jevnt løssalg av avisa. Det gjelder boliglag, arbeidsplass/bransjelag, frontlag, andre typer lag.

Partiavdelinger i bysentra og bygder skal selge KK fast på lørdager fra et sentralt sted. Øvrig salg på kafeer, jernbane-

og busstasjoner o.l. vurderes ut fra lokale erfaringer. Partiavdelinger i boligstrøk skal enten selge fast på lørdag fra et sentralt sted i strøket, eller alternativt selge fast på dørene i boligområdet.

Partiavdelinger på arbeidsplassene skal selge avisa ukentlig på sin arbeidsplass. Der det av distribusjonsmessige grunner er umulig å selge avisa på dagen, må avdelinga finne andre metoder for å få spredd KK til sitt omland på arbeidsplassen.

C. Abonnementsverving

Verving av nye abonnenter er en fast oppgave. Folk som kjøper avisa i løssalg, skal oppfordres til å abonnere. Det er gjort gode erfaringer med å verve abonnenter direkte ved løssalg på gata. Et par ganger i året skal avdelinga organisere en «sveip» der medlemmene mobiliseres til å spørre venner, arbeidskamerater og slektninger om abonnement. Koordinator dette med KKs tilbudskampanjer.

Avdelinga skal sikre at det verves KK-abonnenter på grunnsirkler.

D. Fornyingsarbeidet

Partiavdelinga skal, når den får tilsendt oversikt over abonnenter som ikke har fornya, evt. fått kjennskap til dette på annen måte, organisere oppsøking av disse og prøve å motivere til fortsatt abonnement.

E. Samarbeid med NKS

Partiavdelinger som har kontakt med NKS-lag skal, i samarbeid med NKS-lagets styre, sikre at KK blir solgt fast på høyere læresteder, studentbyer o.l. Ved semesterstart skal det drives aktiv abonnementsverving.

Unntak fra dette direktivet kan bare innvilges av UDS/DS. SK skal i så fall underrettes.

Oslo 16.11.1982
SKAU

